

MEZŐSÉGI HIRLAP

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI KÖZLÖNY.

Előfizetési árak:
Egész évre 6 korona — fillér.
Fél évre 3 korona — fillér.
Negyed évre 1 korona 50 fillér.
Egyes szám ára — korona 24 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadó:
DR. HAJDUDÉZSŐ
ÜGYVÉD, MOCS.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Mocs.
Hirdetéseket mérsékelt díjszabás szerint közöl
a kiadóhivatal.
Kéziratot vissza nem adunk.

MEGJELENIK MINDEN MÁSODIK VASÁRNAP.

Nyílt levél

nagyságos dálnoki Gaál Gyula országgyűlési képviselő urhoz!

Előre bocsátom, hogy minden hátsó gondolat nélkül, tisztán csak a közérdeket tartom szem előtt. — intézem ezen nyílt levelet Nagyságodhoz, mint járásunk képviselőjéhez.

Bizonyára méltóztatik tudni, hogy a mocsai kir. járásbíróság építkezésének az ügye már egy ízben abba a szerencsés stadiumba jutott, hogy az árlejtés is megtartatott, s állítólag egyik céggel meg is kötöttet a szerződés. Azonban nem tudni mi okból, egy szép napon az egész építkezési ügy le lett intve, minden vissza lett vonva, úgy hogy ma a járásbíróság építkezésének kérdése rébuszként lebeg előttünk. — Nem tudjuk, lesz-e építkezés, vagy sem. Nem tudjuk, hogy lesz-e Mocsnak bírósága, vagy sem. Egyáltalában olyan tájékozatlanok vagyunk ebben a kérdésben, hogy a legképtelenebb híreszteléseknek is hitelt adunk. Tippelünk a mocsai bíróságra: Mocson marad, vagy Sármásra megy.

Ez a bizonytalanság természetesen igen nagy hátrányokkal jár. Lehet, hogy mi csak kisérteteket látunk, de

az bizonyos, hogy minden vállalkozás tekintetében tartózkodók az emberek. Egymást kérdezzük, s egymást rémitgetjük, bár mindannyian azt valljuk, hogy lehetetlenség, hogy a bíróságot elvigyék Mocsról. Ezer okot tudnék én is felhozni, hogy ez valóban lehetetlen. De mégis kísért bennünket egy ezeregyedik ok, amely miatt mégis elviszik a bíróságot.

Most ugyan még minden csendes. Ennél már csak a kórház ügye csendesebb. De félünk ettől a csendtől. Ki tudja, mi pattan ki belőle. A hatóságok ép oly tájékozatlanok, mint mi vagyunk. Ha kérdezzük, hogy mi lesz a járásbíróság építésével, — feleletül visszakérdezik: hát mi lesz vele?

Nehogy befejezett tényekkel találjuk magunkat — szemben egy májusi reggelen, — másrészt, hogy a bizonytalanság megszűnjön, arra határoztam magam, hogy Nagyságodhoz intézek kérdést és kérést: *Méltóztassék nekünk hiteles felvilágosítást adni, hogy a mocsai kir. járásbíróság építkezésének ügye miben áll? Miért lettek beszün-*

telve az előkészületek. Mikor remélhetjük az építkezés megkezdését és hogy egyáltalán remélhetjük-e?

Bátor vagyok megválasztása idején tett ígéretére is emlékeztetni, s ennek folytán is kérni, hogy méltóztassék a mocsai kir. járásbíróság építkezésének ügyét dülőre vinni.

Hazafias tisztelettel

Egy mocsai választó.

A mocsai fogyasztási szövetkezet egy éve.

Előttünk van a mocsai fogyasztási szövetkezet 1907. évi mérlege. Jól esik látnunk, hogy ez igazán közhasznú intézmény aránylag rövid idő alatt nemcsak a közönség jogos igényeit elégítette ki, de a részvényesek várakozásának is minden tekintetben megfelelt.

Tudjuk azt, hogy a hitel- és fogyasztási szövetkezetek beállításánál figyelmen kívül kell hogy maradjon az anyagi haszonra alapítható minden remény. Etikai szempontok itt az irányadók, s mikor a helyi fogyasztási szövetkezet múlt évével kapcsol-

A Mezőségi Hírlap tarczája.

Rovom az utcákat . . .

Rovom az utcákat le-fel bandukolva,
De nem lelem helyem, menjek akárhova.
Oly üres, unalmas minden a falunkban,
— Csak azon tűnődöm: mi oka van ugyan!?

E közben lassacskán egy ház elé érek.
Valaki lakott itt — szokásból fölnezek
Valaki nincs már ott; — tudom már miért van,
Hogy üres, unalmas minden a falunkban.

Bár szívem ver . . .

Bár szívem ver . . .
S még érzek én,
Nem vagyok már
Én élő lény.
Te kis leány,
Árva, szegény,
Mért nem lettél
Te az enyém?!

Elraboltad
A szívemet,
S most elhagyod
Kedvesedet! . . .
Nem átkozlak
Ezért téged
Légy hát boldog,
Mint reméltem.
De ha nem lesz
Boldogságod, —
És nem úgy lesz,
Amint várod, —
Még akkor is
Tárt karral vár,
A kit te most
Ugy megcsaltál.

Bár szívem ver,
S még érzek én,
Nem vagyok már
Én élő lény.
Mért éljek még?
— Jöjj elmulás!
De édes lesz,
Mint megváltás.

Siralomház,
S egy rövid út, —
Ez minden, mi
Számomra jut.
S a föld-göröngy
Dübörgése —
Elzár tőled,
El — örökre.
A temető
Árok mellett
Ott lesz egy sir,
Mely szívemet
A szivedtől
Elválasztja,
Szerelmünket
Elhantolja
Elzár tőlem
Mindent, mindent; —
Te kis leány,
Árva leány,
Törd le édes,
Törd le kedves
E bilincset.

1908. márczius 20.

Sz. J.

latosan arról szót ejtünk, tesszük az-
zal a jóindulattal, melyet tőlünk jo-
gosan elvár a közönség, de melynek
a többi helybeli tisztességes kereske-
dőnek érdekeit távolról sem szabad
sérteni.

Hova tovább mind inkább belátjuk,
hogy erre a sok utánjárással beállított
fogyasztási szövetkezetre nekünk ége-
tően nagy szükségünk van. Első sor-
ban azért, mert eltekintve minden
egyébtől, türhetetlen volt a helyzetünk,
hogy ennyire forgalmas s nagy lélek-
számmal rendelkező községben a hét-
nek egy napján előtűnt csukva le-
gyen minden kereskedés, s az év bi-
zonyos napjain megismétlődjek ez a
fonák állapot.

Igy fogva fel a mi soraink értelmét,
nem lehet józan eszű ember, ki az
általunk lejegyzett valóságot ilyennek
ne ismerné el. A közönség, a fo-
gyasztó közönség tehát sokat nyert
s csak hálás lehet mindazokkal szem-
ben, kik a mi nehéz viszonyaink
között életet adtak egy olyan intéz-
ménynek, melynek hiányát mindenki
érezte, s melynek hatását érzi a hely-
beli és vidéki közönség egyformán.

De ettől eltekintve is hasznos ez a
mostani állapot. Egészséges verseny
fejlődik ki a kereskedelemben. Az
áruk minőségét és lehetőség szerint
nyomottságát szüli a verseny. Tagad-
hatatlan, hogy bizonyos irányban ke-
resztesződik eként a magánkereskedők
számítása, de éppen a fogyasztási szö-
vetkezet pár éve bizonyítja, hogy a
helybeli kereskedők forgalma, ha talán
gyöngült is valami keveset, oly arány-
ban gyöngülhetett, mi számításba sem
jöhet.

Mocs, mint központ nem elégedhe-
tik meg egy-két kereskedéssel. Egy
nagy kiterjedésű vidéknek gócpontja
s kellő befektetéssel mindenik keres-
kedő olyan forgalmat eszközölhet itt,
mit a legnépesebb vidéki község egyet-
len kereskedője sem produkálhat. Jól-
eső érzéssel szögezzük le azt az
igazságot, hogy a kezdetben jelentkező
sok ferde gondolatra s a privát jöven-
dölésekre is eklatáns feleletet adott
a helybeli fogyasztási szövetkezet rö-
vid multja.

Nemcsak él, hanem napról-napra
gyarapszik és erősödik. Közönsége s
részvényesei odaadással támogatják,
mert tapasztalatból tudják, hogy áru-
választékos darabok; a kapható leg-
jobbát törekszik nyújtani, s az árak
megszabásánál is olyan elvet követ,
mi a vásárló közönség kívánalmainak
legjobban megfelel.

Felületes okoskodással lehetne ös-
szehasonlítást tenni az alig egy éves
állapotokkal. De vegyük tekintetbe ám
azt is, hogy rövid idő leforgása alatt
minden vonalon s minden fogyasztási
cikkben horribilis áremelkedés állott
be. Beszerzési áron alul pedig sem
szövetkezet, sem privátkereskedő nem
áruhat.

Bárki tekintse is be a fogyasztási
szövetkezet mérlegét, igazat ad ne-
künk, hogy olyan nagyarányu forga-
lom mellett, minőt az feltűntet, arány-
lag kevés a tiszta haszon. És minket
éppen ez nyugtat meg. Ebből látjuk,
hogy az intéző egyének nemes hiva-

tásukat nemesnek is tekintik, s méltá-
nyosnak juttatnak mindenkinek a
szövetkezés eredményéből.

Mi, kik figyelemmel kísértük e nép-
boldogító intézménynek minden lépé-
sét, csak elismerésünknek adhatunk
kifejezést mindazokkal szemben, kik
az ügyek élén állanak. Csodáljuk azt
a kitartást, azt az erős akaratot mely-
ről bizonyosságot tettek. Még a látszata
is távol legyen a tömjénezésnek, mi-
kor kijelentjük, hogy az oroszlánrész
e tekintetben Nagy Elek nagybirtokosé,
ki nagyfoku elfoglaltsága mellett is
mindig juttat időt, hogy az általa ak-
kora odaadással felkarolt fogyasztási
szövetkezetnek ügymenete fennakadás
nélküli és kifogástalan legyen.

A közgyűlést előkészítő igazgatósági
és felügyelő bizottsági gyűlés lefolyá-
sáról a hírvonatban számolunk be. Itt
csak annyit, hogy az elért eredményt
az együttes gyűlés örömdesen vette
tudomásul s a közgyűlés idejét f. é.
április hó 20-ára tűzte ki. Az 1907.
évi mérleg adataiból nem ragadunk ki
számokat. Csupán annyit, hogy a 20
koronás részvények mai stádiumban
a legrealisabb számítás szerint is meg-
érnek 30 koronát. Különben a mérleg
az üzlethelyiségben ki van függesztve
s az érdeklődők ott bármikor megte-
kinthetik.

HIREK

Mocs, 1908. márc. 25.

Itt minden a régi.

Evek során át egész lelkünknek,
teljes jóakaratunknak odakölcsönzésé-
vel folytatjuk a mezőség érdekében
megkezdett munkánkat. Az a mult, mi
kis lapunk háta mögött van, az ösvény,
melyet már megjártunk, elég nagy és
elég hosszú, hogy visszapillantást
engedhessünk meg magunknak. Ezt
meg is kell tennünk, hisz a közérdek,
munkásainak lelkét egyelőre a remény
s fokozatosan a valóra vált eszmék és
tettek sikere kell hogy ösztökélje s ki-
tartásra szorgalmazza. Nem panaszo-
lhatunk. Ha gyöngye is volt szavunk s
ha a mezőségi magyarságot nem is
tudtuk még a cselekvés terére kihozni,
érezzük, hogy sok olyan eszme és
irányzat foglalkoztatja itt is a lelkeket,
melyeknek széthintője, támogatója és
szorgalmazója éppen a Mezőségi Hir-
lap volt.

Es ha ezek után azt mondaná bárki
hogy a mezőségen most is minden a
rég, mi ez ellen tiltakozunk. Nem
minden, csupán a közöny, csak a ri-
deg nemtörődömség, az egykedvű vi-
lágnézet, a konzervatívizmus, ez a régi,
ez ülepedett meg a mezőségi dombos
vidék völgyatlánaiban.

Ha már rekriminálnunk kell, nekünk
az fáj első sorban, hogy munkánknak,
a mezőségi magyarságért kezdett har-
cunknak csak szemlélői vannak itt, de
a jóindulatu katona, ki lelki erejét,
gondolatait ide kölcsönözné s velünk
állana a magyar trikolor alá, nincsen itt.

Pedig mi erre bazirosztuk minden
reményünket. Azt hittük, hogy mind-
azok, kik oly önérvetesen verik a mel-
lükét, dokumentálva a lelkeiket éltető
magyaros érzelmet, — tudnak is, akar-

nak is valamit juttatni egyéniségükből
a mezőségi magyarság erősítésére. —
Értjük mindazokat, kiknek egyéb el-
hivatásuk mellett, idejük is, köteleessé-
gük is volna, hogy a mezőségi ma-
roknyi magyarságnak pislogó lelkesedését
felrázzák s mentsék és oltal-
mazzák a látóköri határvonalain belül
álló magyar nyáját. Jó uraim! A csön-
des szemlélődés ideje régen eltelt. Le-
morzsolódott az az idő, melyben elég-
séges volt a vert ösvényeken való moz-
gás. Ma új áramlatok, csillogó eszmék
és jelszavak köpködnek még a mező-
ségi légkörben is. Ellentétes eszmék,
helyeselhető és káros irányzatok. S az
ártalmas eszme, a félszeg irányzat
könnyen, gyorsan gyökeret ver, mit le-
szólással, lekicsinyléssel, vagy éppen
ledorongolással nem mindig sikerül
megsemmisíteni. Ezek ellen, vagy ezek
mellé kellene sorba állítani az arra
hivatott egyedeket s valahára elkezdni
az öntudatos munkát is, mert jöhet idő
s talán nincs is messze, mikor éppen
a mezőségi magyarság fog összeszo-
rulni az azt átölelő hatalmas gyűrű
nyomása alatt. Egy új, egy bizonyta-
lan esélyű kezdet előtt állunk. Társa-
dalmi s más irányú átalakulás előké-
születei folynak. És ha minden elő-
készület nélkül fog meglepni minket
az, ami föltétlen bizonyossággal el-
következik, a mezőségi magyarság, az
egymástól széthányt s lelki közösség-
ben sem élő kis tömeg a nagyobb
súlyu tömeggel szemben kevésnek is.
gyöngének is fog bizonyulni. Munkára
hát, míg nem késő s hassa át e pár
gondolat a mezőségi magyarság érde-
kében s nem e kis lap javára az itt
élő magyarságnak a lelkét. Ha mi annyi
jóakarattal s talán túlzó odaadással
tesszük meg becsülettel felváltat kö-
teleességünket, megvárjuk s jogosan
kivánjuk, hogy munkánkból azok is
részt kérjenek, kiknek úgy, vagy még
jobban érdekükben áll, hogy a me-
zőségi magyarság számban és súlyban
is nyerjen.

A szabadság kedves ünnepén mi is
kibontottuk a zászlót. A nemzeti dal
refrénje itt is megcsendült s aggódva
figyeljük meg, hogy a forró hazasze-
retetről szóló magyaros hitvallással
vajjon kimerült-e egy esztendőre ismét
a mezőségi magyar lélek, vagy talán
az elmélkedő lelkesedés valahára itt
is ölelkezni fog a komoly munka em-
bereinek szinmagyar szívében?

— **Ezüst menyegző.** A mocsai társa-
dalomnak köztiszteletben és szeretetben álló
egy családja bensőséges ünnepet ült f. évi
március 24-én. Ekkor ünnepelték meg Dán
János körorvos és neje szül. Germán
Aurélia boldogsággal teljes házasságuknak
25-ik évfordulóját. E kedves alkalomra az
ünnepeltek tisztelőivel népesült be a
családi ház, hol a legszívélyesebb házi-
asszony, s oly kedves férje ritka vendég-
szeretettel fogadták vendégeiket. Mondanunk
is fölösleges, hogy a külső vacsorán nem
egyszer, de sokszor ismétlődött meg a leg-
jobb és a szívek mélyéből előtörő jókiván-
ság, melyhez mi is odacsatoljuk a miénket.
A legönzetlenebb lélekkel köszöntjük a
boldog házaspárt, kiknek melegséggel teljes
családi élete igazán ragyogó példa a mai
rideg világban. Sokáig környezze még őket
az a tisztelet s az a megbecsülő ragaszkodás,

melylyel őket a család, a rokonság s a mi társadalmunknak minden tagja körülveszi.

— **Megrendítő haláleset.** A mocsai ez évi főszorozást mélységesen szomorú esemény zárta be. A sorozó bizottság egyik igen derék tagja Tartler cs. és kir. 63-ik gyalogezredbeli őrnagy szívzselhűdés következtében hirtelen elhunyt Mocson. Március 24-én a délelőtti órákban végződött a sorozás. A napok óta gyöngékedésről panaszkodó őrnagy a mocsai főúton sétált. A kórház telke mellett erősebb roham lepte meg s a másképpen életerős férfi a szabad telekre lépett, hogy a szabadabb mozgás és tiszta levegő segítsen állapotán. De csak pár lépést tehetett, mert utána összeesett. A gyorsan odasiető orvosok iparkodtak életre kelteni, de hasztalanul, mert csak az őrnagy halálát konstatálhatták. Tartler őrnagy Maros-Vásárhelyen lakott. Nős és 4 gyermeknek atyja. A sorozó bizottság telefonon értesítette a boldogult illetékes hatóságát és családját az oly megrázó elhalálozásról. Igaz részvételt írjuk e pár sort. Özvegyének és kis árváinak a megrázó gyászóráira küldjön vigasztalást az irgalom Istene. Tartler őrnagy 50 év körüli férfi volt, kinek véletlen halála egy családnak boldogságát zúzta össze.

— **A mocsai főszorozás eredménye** A mocsai járásban f. évi március 23 és 24-ik napjain volt az ezévi főszorozás. Mondanunk sem kell, országvilág tudja, hogy ilyen alkalommal a zaj, lármá és kurjongatás elmaradhatatlan. Azt azonban meg kell jegyeznünk, hogy e zajos napok minden bántó incidens nélkül zajlottak le s a rendbontásnak, duhajkodásnak még jeleit sem észleltük. Valami 640 állítás köteles egyén állott e két napon a mérőlécz alá, kik közül 108-íftut talált katonasorba valónak a sorozó bizottság. Így tehát a mocsai járás állítás köteles ifjúságából 17 százaléka találtatott alkalmasnak a katonáskodásra. Eredménynek az is eredmény, hanem mégis csak gyöngeszázalék. Mocsról Nagysármásra ment a sorozó bizottság, hol a sorozást március 26. és 27-ik napján tartották meg.

— **Márczius 15 ike a mezőségen.** A mezőségi magyarság is lelkesen ünnepelt szabadságharcunk évfordulóján. A mocsai kaszinó, mint minden esztendőben, úgy most is komoly érzelmekkel s a lelkesedés melegével állott a hazaszeretet oltárához. Ünnepe márczius 15-ének a kaszinó olvasó termében folyt le, melyet a hazafias közönség szorongásig megtöltött. Ilyen alkalomra a kaszinó terme kicsinynek bizonyult és ajánljuk, hogy jövőre, — amennyiben az időjárás mást nem javasolna — ne zárt helyiségben, hanem a piac-téren tartsa meg a kaszinó e szép ünnepét. A „Szózat” nyitotta meg az ünnepet és a „Hymnus” akkordjai zárták be. Mindkettőt unisono lelkesen énekelte a közönség. Betleni Jenő érzéssel, lelkesen szavalt Petőfi „Talpra magyar”-ját s szintén szép szavallattal emelte az ünnep fényét Gaál Géza is. Az ünnep fénypontja Szabó József m. kir. adóhivatali ellenőr és kaszinói igazgató alkalmi beszéde volt, melyben a hazafias érzés a szép gondolatokkal párosulva fejtegette a márczius 15-iki ünnep mélységes jelentőségét. Este társas vacsora volt a kaszinó helyiségben, melyen 30-nál több egyén vett részt. A fehér asztalnál is a hazafias érzés uralta a lelkeket, mi a felköszöntők meleg tonusából is kisugárzott.

— **A mocsai áll. elemi iskola** tantesülete és növendékei is kedves ünnep kere-

tében ünnepelték meg márczius 15-ikét. Hazafias dalok és szavallatok tették változatossá a gyermekek ünneplését. Délutáni 2 órára benépesült az egyik tanterem s Benedek Endre tanító szép felolvasásban tárta a kicsinyek elé, hogy miért és mit kell ünnepelnünk márczius 15-én.

E helyen nem fojthatjuk el csodálkozásunkat, hogy ez a mindent látni tudni vágyó és szemfüles közönség hol lehetett, mert a gyermekek ünnepén bizony nem vett részt.

Pedig biztos értesülésünk van, hogy az iskola ünnepét s annak idejét alkalmas formában előzetesen hírül adta. Máskor legyünk figyelmesebbek az iskola márczius 15-iki ünnepével szemben, ha azt akarjuk, hogy az életben is megmaradjon a kicsinyek szívébe plántált hazafias érzélem.

— **A vajda-kamarási áll. elemi iskola** növendékei is szép ünnepet rendeztek márc. 15-én. A hazafias dalok és szavallatok mint keret nagyon szépen csoportosultak Sárdy Olga tanítónő hazafias felolvasása köré.

— **A „Nagysármási Gazdakör”** szintén hazafias érzéssel ünnepelte meg márczius 15-ikét. Az ünnepen a Hymnuszt és a Szózatot a dalkör énekelte s magyar dalokat is adott elő.

Volt hazafias szavallat is és a nap jelentőségét, az igaz hazafias érzést Cserey István tolmácsolta ünnepi beszédében. A gazdakör este a községi vendéglőben saját pénztára javára zártkörű táncvigalmat rendezett, amelyről azonban referáda híján be nem számolhatunk.

És most sajnálattal jelentjük ki, hogy a mezőségi magyarság márczius 15-iki ünnepéről több értesülésünk nincsen. Bizony bizony úgy látszik, hogy minálunk nagy szerepe van a kényelemszeretnek még akkor is, mikor magyarságunkkal s hazaszeretetünkkel kérkedni lehetne.

Pedig ezzel hazájának is, magának is tartoznék a mezőségi magyarság.

— **Együttes gyűlés.** A mocsvidéki fogyaszt. és értékesítő szövetkezet igazgatósága és felügyelő bizottsága f. évi márczius 21-én a kaszinó helyiségében együttes ülést tartott Nagy Elek elnöke alatt. Tagok szép számmal jelentek meg a gyűlésen, mely a Cserenyák Andor központi ellenőr által előterjesztett mérleg-számlát és jelentést örvendetesen vette tudomásul. A szövetkezet a tetemes dologi kiadások mellett is szépen prosperál s teljesíti fontos misszióját. Ellenőr javaslatára a szövetkezet könyvelőjét és pénztárosát buzgó munkásságukért fizetésükön felül 50—50 korona tiszteletdíjjal lepte meg a gyűlés. Egyben megállapította, hogy f. évi közgyűlését április 20-án d. u. 5 órakor fogja megtartani a mocsai kaszinó helyiségében.

— **Meghívó.** A Mocsvidéki fogyasztási és értékesítő szövetkezet évi rendes közgyűlését f. é. április hó 20-án délután 5 órakor tartja meg a mocsai kaszinó helyiségében, melyre a részvényeseket hazafias tisztelettel meghívja Nagy Elek ig. elnök. Mocs, 1908. márc. 25. A gyűlés tárgyai: Igazgatóság és felügyelő bizottság előterjeszti az 1907-ik üzleti mérlegét és megteszi jelentését. Közgyűlés az igazgatóság sorából sorsolás után kieső két tag helyett újból két tagot választ. A tárgyalásra szánt indítványok az igazgatósági elnökhöz, mint a közgyűlés elnökéhez előzetesen írásban benyújtandók.

— **Köszönet-nyilvánítás** A mocsvidéki takarékpénztár részvénytársulat ez évi márc. hó 1-én tartott közgyűlése alkalmával 200 korona adományt utalványozott a mocsai áll. elemi népiskolába járó szegény tanulók felruházására. Nevezett pénztárat évek hosszú során át segítyezi az iskolánkba járó szegény tanulókat és minden évben nagyobb-nagyobb összeggel. Midőn ezért a nagymérvű adományért úgy a magam, valamint a szegény tanulók nevében is hálás köszönetem nyilvánítom, kívánom, hogy a „Mocsvidéki Takarékpénztár” vezetésége mindig támogatója lehessen ezen intézetnek, mert ezen humanus cselekedete által sok szegény tanuló fázó könnyeit mossa le.

Mocs, 1908. márczius 18-án.

Benczedy János
igazgató-tanító.

— **A mezőségi magyarság szíves figyelmébe.** Jóleső néhány sort kaptunk a távolból. Nekünk van cimezve, de mert másnak is szól, az előzmények elhagyásával leközljük abban a reményben, hogy a levél írója az ügy érdekében nem fog ezért ránk megneheztelni:

Igen tisztelt Szerkesztő Ur! Nem azt teszi ez, hogy vállalta nem találkozna a legnagyobb rokonszenvenn, sőt! Csak a mióta elkerültem a mezőségről, tudom igazán méltányolni nemes fáradozását! Itt vagyok az egész ország által emlegetett, „Székely nyomor” kellős közepén. Nahát mondhatom, hogy a „nyomor” fejedelmi fényűzés a mezőségi viszonyokhoz képest! Sir az embernek a lelke az összehasonlításnál. S „Székely Akció” mégis van és nincs „akció” ott, hol *fajunk a végpusztulás szélén áll*, eltekintve nyomorától és tudatlanságától. Áldja meg az isten mindazokat, kik ott is felemelik szavukat, hol *szükség van*! Áldja meg az Isten a „nem-köszönetszavazásért” fáradozókat! Áldja meg az Isten Szerkesztő ur fáradozását sikerrel, mert tudom, hogy az lesz a legédesebb jutalom:

Ha Isten segít, visszakerülök megint a mezőségre és akkor helyet fogok kérni én is a küzdők között a kibontott zászló alatt, melyre írva van lángoló betűkkel a küzdelem „*életünkért és vérünkért.*”

A Szerkesztő urnak mindig kész hive

Gálmán Sándor
ref. s. lelkes.

Sepsibesenyő, 1908. márc. 5.

— **Vettük** és minden kommentár nélkül adjuk az alábbi közleményt. Egyben kijelentjük, hogy ezzel ezt az ügyet magunk részéről kimerítettük is, befejeztünk is tekintjük és semmi idevágó felszólalásnak helyet nyújtani nem fogunk.

„Arról ösmernek meg titeket, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást tudjátok szeretni,” ezt mondotta az, kinek szolgálatában áll minden keresztyén egyház, minden keresztyén egyház minden tagjával, papostól, kántorostól, templom szolgáló-harangozostól.

Hát azt kérdelem, ha Jézus véletlenül testi szemeitekkel és láthatólag — mert lelki láthatók úgy is mindig rajta kell hogy függjön — véletlenül akkor megjelent volna ükötetek, mikor néhai Béti László porrézének nyugvó helyet temetőtökben megtagadni egybegyűjtetek Jézusnak követői, vajjon nem jogosan suhogtathatta volna meg felettetek is azt az ostort, melyet a Jéruzsálemi templomban a kufárok hátának kiporozására használt? — Ti nem vagytok sem pénzváltók, sem galambárosok, ti hirdettek a Jézust, azt a ki megfeszítettet. Megmutattátok akkor, hogy egymást szeretitek?

Tudjátok-e hány év óta van alkalma az emberiségnek a könyörtül szamaritánusról mondott példabeszédből megtanulni, hogy „aképen cselekedjél!” Ti megtagadtátok tetteitekkel a Krisztus utasítását, nem cselekedtetek úgy, mint a szamaritánus.

És tudjátok-e, hogy nem azok mennek be a menyeknek országába, a kik mondják Uram! Uram! hanem a kik cselekszik a menyei atya akaratát. Ti nem cselekedtetek azt, „jót tegyetek mindenkivel.” Egy atyának gyermeki, testvérek vagyunk.

Kartársak! Ne a betű, ne a külsőség, hanem a lélek vezessen tetteitekben, mert csak az a mi megelevenít. — Ne egymást emészszétek apró csatározásokban, hanem tömörüljétek a közös ellenség ellen. Nekünk pedig ebből itt a mezőségen s e hazarészben nagy adag jutott. Mit tettünk annak legyőzésére? Széthuzunk.

Mig Róma tanakodik, Saguntum elvész; még mi egymást kicsinyeljük, szurkáljuk, az ellen a nyakunkra lép. Már emeli a lábát. Oda nézzetek!

M-Kályán, 1908. márc. 16.

Lőrinczy mk. ref. lelkész.

— **Tervbe vett vasutvonalak.** Keresk. miniszter Maros-Tordamegye és Maros-Vásárhely város közönségének a m. kir. államvasutak Maros-Vásárhely állomásából kiágazólag Lőrinczfalva, esetleg Kakasd, Karácsonyfalva, Nyarádszereda és Köszvényes-Remete községek határain át Szovátaig vagy Parajdig, továbbá ugyancsak Maros-Vásárhely állomásból Mezőbándon át a marosludas—besztercei h. é. vasut Mezőméhes állomásig és innen esetleg folytatólag a m. kir. államvasutak Apahida állomásáig, végül Mezőbándtól egyrészt Oroszfájáig, másrészt Mezőkapusig vezető 0.76 méteres keskeny vágányú gőzüzemi h. é. vasutvonalakra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

— **A kolozsvári kereskedelmi és ipar-kamara** március hó 20-án tartott közgyűlésén a következő ügyeket tárgyalta:

A polgári perrendtartásról szóló törvénytervezetben a kamara ugyanazokat az iparra és kereskedelemre sérelmes intézkedéseket találja, mint az előbbi javaslatban, épen azért, hiven eddig elfoglalt álláspontjához, csatlakozik Budapesten folyó évi január hónapban tartott kamarai orsz. értekezlet határozatához és hozzájárul a budapesti kamara által szerkesztendő közös emlékirathoz, mely az üzleti érdekkörök kifogásának ad kifejezést.

Az ipartörvény tervezetét a kereskedelmi miniszter vélemény nyilvánításra leküldte, a kamara annak tanulmányozására beható gondot fordít, az ipartestületeket és egyleteket ily értelemben felhívta és a velük tartandó közös értekezleten kialakuló véleményre támaszkodva, fogja saját véleményes jelentését megtenni a miniszter által összehívandó orsz. értekezleten.

Az országos magyar kiállítási központba a kamara, megőrzendő saját autonómikus függetlenségét, nem szándékozik belépni.

A kamara és nyugdíjalap 1908. évi zárszámadását és vagyonmérlegét a számvizsgáló bizottság jelentése alapján, a közgyűlés helyeslőleg tugeomásul veszi és fölterjeszti jóváhagyásra a miniszterhez.

A kamarai székház építését a kamara szükségesnek mondja ki, de utasítja az elnökséget, hogy a bemutatott telekvásárlási javaslat helyett egy alkalmasabb megoldást keressen és eljárásáról tegyen előterjesztést. Majd több igen fontos ügyet tárgyaltak.

Gámán Zsigmond elhunyt nyug. titkár emlékét megörökítendő, a kamara koszoru megváltás címén gyűjtést indított, mely 1135 K végösszeggel lezáratott. Ezt a kamara kiegészíti 1500 koronára és felerészben a kolozsvári iparos aggménháznál, felében a létesítendő kereskedő menház és szanatóriumnál helyezi el ágyalapítvány gyanánt.

Az elnöki jelentések során a közgyűlés tudásul vette, hogy a kamara képviseltette magát a február 24-én Budapest főváros által az egyenes adók reform kérdésének tárgyalásán és a kamarák együttes memorandumát az elnökség is kézjegyével látta el.

Sz. 678—908 tkvi.

Hirdetmény.

Ombuz és Pete község telekkönyvei tagosítás következtében az 1869 évi 2579 számú szabályrendeletekhez képest átalakítottak és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886 XXIX. t. cikk az 1889. XXXVIII. és az 1891 évi XVI. t. cikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892 XXIX. t. cikkben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosítottatik.

E célból az átalakítási előmunkálatok hitelesítése és helyszíni eljárás Ombuz községben **1908. április 13-ik napján** és Pete községben **1908. május 23-ik napján** fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak:

1. az összes érdekelt, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen, vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netalán észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel,

3. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírást az 1886. XXIX. t. cikk 15—18 és az 1889. XXXVIII. t. cikk 5, 6, 7. és 9. § ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezése sére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogait ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek és.

4. azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszünt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyancsak az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

A m. kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Mocs, 1908. február 28.

Tordai Sándor.
kir. jbiró.

UGRON GÁBOR lapvezér.

MAGYAR NEMZET

a legolcsóbb, függetlenségi 48-as napilap.
Cikkeket írják: Ugron Gábor, Ábrányi Emil,
Dr. Halász Lajos országgyűlési képviselő
Szerkeszti: Lándor Tivadar.

— **Előfizetési ár:** —

Egy évre — 16 K | Negyedévre — 4 K
Félévre — 8 K | Egy óra — 1.40 K

Egyes szám ára 2 krajczár.

Megrendelhető: Budapest, VII., Miksa-utca 8.
minden postahivatalnál és lapelárusítónál.

Legjobb mellékkereset

nők és családok részére. Egy helyen és egy háztartásban se hiányozzék az eredeti „STYRIAI” kötőgép. Árjegyzék ingyen. Kedvező fizetési feltételek.

Első STYRIAI kötőgépgyár.

Magyarországi képviselő:

FOGL J. L. műgépész, BUDAPEST, VI. Csengeri-utca 54.

Manhold Kálmán Kula.

Bács megyének a Telecska magaslatán ékvő Rácz György féle Jolánföldi szőlő ojtvány és kertészeti bérletén a tavaszi szállításra kapható:

1. Szokvány minőségű, minden alanyon fajtisztán, sima és gyökeres zöld ojtvány.
2. Amerikai és európai sima és gyökeres vessző, amelyeknek fajtisztaságáért kezeskedem, kívánatra névjegyzéket is küldök.
3. Alma, körte-, barack- és kajszin fák 1, 2, 3 éves ojtványok a legkiválóbb rajokban.
4. Gleditsia élősvény, valamint az élősvények királya: Maclura Aurentiaca élősvény, amelynek gyökerei nem sarjadzanak, tövisei igen sűrűk, semmiféle rovar nem pusztítja, minden időjárásnak ellenáll. Mélyen leszállított árban.

Szíves megrendelést ker

Manhold Kálmán, nagybérő.

TÉVEDÉS,

ha valaki azt mondja, hogy jobb KÁVÉT vagy pedig olcsóbban tud kávét szállítani, mint

Fratelli Deisinger

fiamei cég

B u d a p e s t e n
a királyi bérpalotában

Szőlőoltvány! Szőlővessző!

A világhírű Delaware adja a legjobb bort; oltani, permetezni nem kell! Gyökeres 1000 drb. 100 kor., sima: 50 kor. Szőlőoltványok ezere: 140 kor; a legnemesebb fajokból.

Árjegyzék ingyen.

Rendelési cím:

Iszgyártó Nagy Mihály,
felsőseged (Somogy m.)